

1. Ко - ли ран - ні схо - дять зо - рі, І зем - ля То - бі, і мо - ре,
 2. І лю - ди - на, що від Те - бе Об - да - ро - ва - на так щед - ро,
 3. Тіль - ки о - чі від - кри - ва - ю, Вже до Гос - по - да взи - ва - ю.
 4. Ба - га - тьох вже смерть за - бра - ла, Що у - чо - ра спать ля - га - ли,

І жи - ве у - се спі - ва - є, Бо - га сво - го про - слав - ля - є.
 Ство - ре - на, щоб віч - но жи - ти, Як Те - бе їй не лю - би - ти?
 Чи - ни мо - го Бо - га в не - бі, Ба - чу я нав - ко - ло се - бе.
 Ну а ми змог - ли ще вста - ти, Що - би Бо - га про - слав - ля - ти.

1. Коли ранні сходять зорі,
 І земля Тобі, і море,
 І живе усе співає,
 Бога свого прославляє.

2. І людина, що від Тебе
 Обдарована так щедро,
 Створена, щоб вічно жити,
 Як Тебе їй не любити?

3. Тільки очі відкриваю,
 Вже до Господа взиваю.
 Чини мого Бога в небі
 Бачу я навколо себе.

4. Багатьох вже смерть забрала,
 Що учора спать лягали,
 Ну а ми змогли ще встати,
 Щоби Бога прославляти.